

ATUREM LA GUERRA IMPERIALISTA

**Trump i Netanyahu
incendien l'Orient Mitjà**

Trump i Netanyahu estan fracassant seua guerra contra

**Esquerra Revolucionària
Internacional**

Poques hores després de glaçar la sang a milions de persones amb una amenaça que cap criminal imperialista s'havia atrevit a llançar des de Hitler, "aquesta nit morirà una civilització", Donald Trump s'ha vist obligat a declarar l'alto el foc i obrir una negociació amb l'Iran.

La realitat és que la guerra que va desencadenar l'imperialisme nord-americà amb el règim nazisionista el 28 de febrer s'ha girat contra ells i ara mateix el saldo és una derrota evident.

Trump i els EUA en escac

Les negociacions a Islamabad, en el moment d'escriure aquesta declaració, no han portat a cap acord, però sí han empès l'Administració Trump a mostrar la seua desesperació afirmant que seran ells qui tancaran l'estret d'Ormuz per a "pressionar Teheran". Realment no es pot ser més incongruent i tenir una estratègia més erràtica.

L'atzucac en el qual s'han ficat és evident per a tothom. La histèria amb què va ser rebut l'alto el foc per part d'Israel indica la magnitud del cop rebut. Poques hores després que Washington el declarés, Netanyahu va descarregar l'ofensiva més letal contra el Líban des de l'inici de la guerra, assassinant 303 persones,

mentre Trump la qualificava cínicament com una "escaramussa a part".

Però l'Iran va respondre amb contundència i va tornar a colpejar Kuwait, els Emirats Àrabs Units, Qatar i va tornar a tancar Ormuz, deixant clar que l'alto el foc i la negociació eren "inviabils si no inclouen el Líban i Hesbol·là".

Pràcticament tots els aliats dels EUA (les monarquies del Golf, la UE, Canadà, el Japó...) van exigir sumar el Líban al cessament de les hostilitats i a la negociació. Trump va obligar Netanyahu a reunir-se amb el govern libanès mentre li demanava que "baixés una mica" els atacs. Però l'Iran ha insistit que, si continuen, serà impossible un acord de pau i Ormuz continuarà tancat.

És impossible traçar una perspectiva tancada de què ocurrerà en les pròximes setmanes. Però la incapacitat de Washington per a torçar el braç de Teheran i les conseqüències de desestabilització en l'economia mundial, han desacreditat Trump arreu del món. Els EUA no s'han vist mai tant aïllats internacionalment.

La situació a Israel

El projecte racista i supremacista del Gran Israel té el suport de la burgesia israeliana, que obté grans beneficis de la producció d'armes, de les tecnologies de la informació vinculades al lobby militar, dels grans negocis que projecten en el sector

turístic després d'arrasar Gaza i de la brutal opressió sobre la població palestina.

Però aquesta guerra està ajornant alguns dels seus projectes estratègics i alimentant un descontentament social que podria créixer. Diverses enquestes apunten a una possible derrota de Netanyahu a les properes eleccions, però cap de les formacions burgeses de l'oposició el critiquen per atacar l'Iran i envair el Líban sinó per "acceptar l'alto el foc" sense "haver aconseguit els objectius". L'autodenominada esquerra sionista, encara que es fa ressò del malestar davant la prolongació de la guerra, acompanya aquestes crítiques amb lloances a l'exèrcit, mantenint el seu suport a l'ocupació i al projecte supremacista.

Tot i això, l'estancament de la guerra i el rebuig internacional estan tenint impacte. Els drons i míssils de l'Iran i Hesbol·là cauen cada dia, qüestionant el discurs triomfalista del govern. El Ministeri de Sanitat israelià reconeix 19 morts i 7.451 ferits.

El pressupost militar representa gairebé el 10% del PIB i el genocidi a Gaza ha consumit 80.000 milions de dòlars entre el 2023-25, amb un cost setmanal de 600 milions que l'ofensiva contra l'Iran i el Líban ha duplicat. Les retallades en sanitat, educació i altres despeses socials per al sosteniment del militarisme sionista estan obrint una esquerda en la "unitat nacional" que tant beneficia a Netanyahu.

L'economia mundial al caire de l'abisme

Washington i Tel Aviv tenen la maquinària de destrucció i mort més brutal de la història. Ho han demostrat perpetrant un holocaust contra el poble palestí, que continua sota la farsa del pla de pau, amb l'aval de la comunitat internacional i la passivitat de la Xina i Rússia.

Aquesta maquinària militar ha assassinat en poc més d'un mes 4.500 persones a l'Iran i el Líban, ha causat milers de ferits i ha expulsat de casa seva més d'un milió d'iranians. Segons l'exèrcit nord-americà, han destruït 13.000 objectius militars i civils només a l'Iran. Però dels seus objectius polítics, econòmics i geoestratègics no n'han aconseguit ni un.

L'economia mundial trontolla davant "el risc més gran per a la seguretat energètica de la història", com explica el president de l'Agència Internacional de l'Energia: "La quantitat de petroli i gas natural que hem perdut és major que (...) en les dues grans crisis del petroli dels anys setanta, i major que la manca del gas rus després de la invasió russa d'Ucraïna. Aquesta crisi és més gran que aquestes tres crisis històriques juntes. No es tracta només de petroli i gas. També es veuen afectats productes fonamentals com els fertilitzants, els petroquímics o l'heli, cosa que tindrà rellevants implicacions per a les cadenes de subministrament

Netanyahu l'objectiu en la guerra contra l'Iran

globals. Fins i tot quan acabi la crisi, el mercat no tornarà a ser com abans. Els riscos de seguretat al Pròxim Orient seguiran molt presents per a governs i indústries de tot el món.”

Els mercats financers, que van fer caïxa amb el genocidi i es fregaven les mans durant els primers compassos d'aquesta guerra amb els beneficis del sector militar i energètic, pressionen ara desesperats perquè Trump hi posi fi.

Una extensió del conflicte podria generar una cascada de cops que conclougués en una recessió mundial.

La Xina i Rússia reforçades per la guerra, i el règim dels aiatol·làs també

El fiasco militar, la inestabilitat geopolítica, la sagnia de recursos econòmics i el rebuig social a aquesta guerra han posat un enorme interrogant sobre la capacitat dels EUA per continuar exercint el paper de potència hegemònica capaç d'imposar respecte als adversaris i garantir seguretat i estabilitat als aliats.

Com han pogut comprovar les monarquies reaccionàries del Golf Pèrsic, inclosos els paradisos financers de Dubai i Abu Dhabi, ja no hi ha garanties clares de protecció amb Trump. Per primera vegada es veuen seriosament amenaçats els fonaments del poder.

Per contra, el règim dels aiatol·làs s'ha vist reforçat, almenys de moment.

Es tracta d'una dictadura teocràtica reaccionària, un enemic de la classe obrera que oprimeix brutalment dones, comunitat LGTBI i minories nacionals, que persegueix amb ferotgia l'esquerra comunista des de fa dècades i no dubta a reprimir sagnantment les manifestacions populars.

Però les bombes de Trump i Netanyahu han provocat un tancament de files amb el règim iranià. Intentar esborrar de la faç de la terra la civilització persa, menysprear de manera tan colonial l'orgull nacional iranià, ha galvanitzat el sentiment de resistència activa entre la població. Tot al contrari del que passa als EUA.

Les masses iranianes estan veient que de l'imperialisme i el sionisme només poden esperar mort, misèria i més opressió. L'única esperança és una revolució basada en la seva autoorganització i acció directa i un programa socialista que expulsi la burgesia i l'elit militar, burocràtica i religiosa que controla la terra i els grans bancs i empreses.

També la Xina i Rússia surten reforçades en la seva influència política i econòmica, i experimentaran un suport encara més gran. La decadència, impotència i desesperació que transmet l'imperia-

lisme nord-americà representa l'amenaça més gran per a l'estabilitat del sistema.

Moscou ha incrementat exponencialment els seus ingressos per l'escalada dels preus del gas i el petroli, mentre reafirma la victòria a la guerra d'Ucraïna i consolida les àrees d'influència més properes i altres estratègiques a l'Àfrica. Els efectes econòmics de la guerra han reobert el debat a la UE sobre comprar gas a Rússia i la necessitat de marcar distàncies amb Washington.

La Xina ha reivindicat la seva posició com a potència capitalista que aspira a l'hegemonia. Econòmicament i diplomàtica es presenta com un soci fiable que ofereix estabilitat, acords comercials i inversions en lloc de bombes, aranzels i amenaces.

Però aquesta guerra també és un salt qualitatiu per al seu potencial militar. La superioritat econòmica i tecnològica del bloc liderat per la Xina i Rússia es tradueix al camp de batalla. Encara que Beijing i Moscou semblen continuar apostant perquè la superioritat econòmica i el desgast dels EUA els proporcionin una posició de lideratge mundial en poc temps —evitant en la mesura que sigui possible una confrontació armada directa—, el seu suport a l'Iran, especialment en mitjans logístics, tecnològics i subministrament d'armament, ho diu tot.

L'Iran ha respost militarment amb un desplegament de drons i míssils molt més barats i en quantitats tan aclaparadores que han provocat una severa crisi en la capacitat dels EUA i Israel per a reposar el seu arsenal al ritme necessari.

La resistència iraniania ha obert un enorme esvoranc a les finances dels atacants i deixat en evidència el declivi productiu dels EUA, incapaços d'augmentar recursos i subministraments per aconseguir un desenllaç favorable a curt termini. Si prenem aquests factors i afegim la incertesa d'una recessió paorosa, és inevitable que les contradiccions i les divisions internes de l'imperi nord-americà s'aguditzin.

L'enemic principal de Trump és a casa

Aquest és un punt clau que ha forçat Trump a fer un pas enrere i acceptar les condicions de Teheran per negociar. L'oposició interna a la guerra ha crescut i va a més. El 28 de març les manifestacions del No Kings van congrega més de set milions de persones a més de 3.000 ciutats, on van ressonar consignes contra l'ICE, les polítiques racistes i el No a la guerra.

La imatge de milers d'iranians organitzant cadenes humanes al voltant de les centrals elèctriques i nuclears que Trump i Netanyahu prometien arrasar va impactar en milions de treballadors i joves dels EUA i altres països.

En aquest context, l'intent d'aquests genocides de desfermar un holocaust com el de Gaza a l'Iran podria provocar un aixecament de masses. Les veus exigint la inhabilitació del president per incapacitat mental es van disparar, incloent-hi figures destacades del moviment MAGA, reflectint l'oposició massiva a la guerra.

Trump està fracassant en enderrocar el règim dels aiatol·làs per controlar el gas, el petroli i altres riqueses de l'Iran. Amb la seva escalada militar a l'Orient Mitjà, no està aconseguint tampoc infligir una derrota a la Xina i Rússia ni afeblir decisivament la seva influència en una regió d'enorme importància geoestratègica.

La guerra s'ha girat contra Washington. Cada dia els hi costa més de 1.000 milions de dòlars. Però aquest malbaratament continua sense traduir-se en un avantatge militar decisiu sobre el terreny. Al contrari, els plans que estudien per canviar la dinàmica militar, la hipotètica presa de l'illa de Jarg, bombardejos contra centrals elèctriques, infraestructures gasístiques i petrolíferes... han estat ajornats per por a una resposta equivalent de Teheran contra les monarquies del Golf i a què provoquin un resultat encara més catastròfic a l'economia mundial.

Les pressions de sectors decisius de la classe dominant nord-americana i dels seus aliats per fer marxa enrere, obrir aquesta negociació i sortir de l'Iran com més aviat millor, són enormes. Però no se-

rà gens fàcil. Un acord en els termes plantejats per Teheran deixaria l'imperialisme nord-americà nu, provocaria una crisi més gran a l'OTAN i obriria pas a una derrota electoral del trumpisme a les eleccions de mig mandat. Qualsevol solució és dolenta per als interessos de Washington.

Un dels principals esculls en la negociació serà el Líban. Però Washington té mitjans per pressionar Tel Aviv i establir algun tipus d'acord, cosa que no evitarà que el règim sionista torni a la càrrega quan tingui l'oportunitat.

La borratxera d'èxit després de massacrar impunement el poble palestí i aconseguir el control de Veneçuela tan fàcilment ha estat un factor important en el moment i la manera com Trump i Netanyahu van decidir llançar aquesta guerra. Però les causes que alimenten l'escalada militarista i supremacista dels EUA tenen les arrels en la crisi interna i la decadència del capitalisme nord-americà.

El meravellós moviment de masses del jovent i la classe obrera, i la derrota en aquesta guerra, pot ser la tomba política de Trump. I seria també un cop terrible a la ultradreta a tot el món.

No es pot establir una perspectiva tan cada per a les properes setmanes sobre si l'alto el foc es consolidarà. Però una cosa és indiscutible: aquesta agressió imperialista ha tornat a sacsejar la consciència de milions de persones i està servint d'escola política per a tota una generació que no està disposada a suportar aquesta barbàrie. Sobre aquestes condicions, les idees de la revolució socialista no faran sinó fructificar.

Contra la guerra imperialista, l'extrema dreta i la precarietat

Construïm **ESQUERRA** **REVOLUCIONÀRIA**

Trump i Netanyahu són la major amenaça als drets democràtics i al futur de la humanitat des de Hitler. L'holocaust a Gaza contra el poble palestí, que continua sota la farsa del "pla de pau"; la intervenció a Veneçuela per a fer-se amb el petroli i asfixiar Cuba; la criminal guerra imperialista contra l'Iran i el Líban... Són els líders de la ultradreta feixista internacional.

Arreu del món, i molt especialment a la UE, l'avenç de la ultradreta es veu impulsat per la crisi profunda del sistema capitalista. Creixement de la pobresa, precarietat i desigualtats, preus exorbitants dels lloguers, infrafinançament de la sanitat i educació públiques... Les promeses i discursos buits dels governs socialdemòcrates, que apliquen polítiques capitalistes i atien la repressió contra les que lluitem, faciliten la demagogia reaccionària, que té ressò en sectors importants de les capes mitjanes i, fins i tot, en joves i treballadors poc conscients i desmoralitzats.

A l'Estat espanyol veiem el reforçament del PP i Vox en les darreres eleccions autonòmiques, i a Catalunya el creixement d'Aliança Catalana.

Impulsem la resistència antifeixista amb un programa revolucionari!

Però la misèria que ens imposa el sistema i l'ascens de la ultradreta també estan provocant una resposta massiva del jovent i la classe obrera.

Al propi cor de l'imperi estatunidenc assistim a un aixecament massiu contra el trumpisme, amb la vaga general a Minneapolis i les manifestacions de masses

del No Kings. Aquest és el camí per a vèncer el feixisme!

La rebel·lió internacional en solidaritat amb el poble palestí, les impressionants mobilitzacions feministes, les manifestacions i accions massives per un habitatge digne, les històriques vagues en defensa de l'educació pública... mostren l'enorme disposició a la batalla que també tenim aquí el jovent i amplis sectors de la classe treballadora.

El sindicalisme de pau social que practiquen els dirigents de CCOO i UGT, que pacten amb la patronal i governs retrocessos en les nostres condicions laborals i de vida, a l'esquena de les plantilles, estan sent desafiadats per cada cop més treballadors i treballadores. El sindicalisme combatiu creix. I lluites com la dels treballadors del metall de Cadis, la vaga general a Euskal Herria o les formidables mobilitzacions del professorat a Catalunya (les més grans des del 1988), al País Valencià i a nombroses comunitats del conjunt de l'Estat, en són meravellosos exemples.

Cal continuar, ampliar i unificar aquestes protestes estenent-les a la resta del sector públic de cada territori. Cal preparar una vaga general estatal dels treballadors i treballadores de l'ensenyament i del conjunt de la comunitat educativa.

Avui més que mai s'evidencia com aquest sistema social i econòmic en què vivim, el capitalisme, és una condemna per a la humanitat. Sota formes democràtiques que cada cop ho són menys, la realitat és que una ínfima minoria, un grapat de multinacionals, decideixen el futur de milions de persones i s'enriqueixen a costa del nostre patiment quotidià.

Cada cop som més les persones que diem prou i ens aixequem contra l'opressió. Aconseguir una vida digna és impossible en el capitalisme. Aquella esquerra "responsable", que ens va dir que acabarien amb les injustícies del sistema a través de les institucions i el consell de ministres, que va negar la lluita de classes,

ha fracassat estrepitosament. Reformar el capitalisme és una utopia. Necessitem organitzar tota la ràbia que sentim sota una programa revolucionari i lluitar per la transformació socialista de la societat.

Les comunistes d'Esquerra Revolucionària construïm una esquerra de combat. Defensem unificar les reivindicacions per una feina, pensions i serveis públics dignes, contra la violència masclista i LGTBI-fòbica, la mobilització internacionalista contra el feixisme, el militarisme, la guerra imperialista i la barbàrie genocida, pel dret a l'autodeterminació i l'alliberament nacional. Ara és el moment. No hi ha temps a perdre. Fes el pas i uneix-te a nosaltres.

**Afília't a
Esquerra Revolucionària!**

